

Taina Stelelor

Flavius Laurian Duverna

Taina Stelelor

Pe traiectoria Terra la stele
Mintea-mi pun la cugetare -
Ca să cunosc taina lor mare,
Din opera-Ți cea spre mirare
A frumuseții, Doamne-n ele!

Pe firmamentul alb ce-l suie
Din constelațiile lor albastre
Cu mii de sori și mii de astre,
Ascunse fiind vederii noastre
Gândirea-mi tace, - sau nu e!

Și totuși Doamne, îndrăznesc
De-a intra-n sfânta meditare,
Gândind la forța-Ți creatoare
A Universului, atât de mare,
Ce-n galaxiile lui mă uimesc!

Și-n fața atâtor mari mistere
Mai presus de mica-mi minte,
Tot cugetând mi-aduc aminte
C-avem un prag, pus înainte:
Că noi suntem ființe efemere!

Flavius Laurian Duverna